Drobtinice

30.03.2013

Iztok Sitar v Slovenskem magazinu

Čas: 14:10

http://tvslo.si/predvajaj/slovenski-magazin-mozaicna-oddaja/ava2.162562158/

29.03.2013

Asterix tokrat na Škotskem, Uderzo se od stripa poslavlja

Novi zvezek podpisuje nov ustvarjalni dvojec
28. marec 2013 ob 10:24
Pariz - MMC RTV SLO

"So nori, ti Pikti," se bo v 35. zvezku Asterixa, ki bo izšel 24. oktobra, najverjetneje pritoževal Obelix. Ali se bo s keltskim plemenom razumel kaj bolje kot z Rimljani, še ni znano.

Mali galski bojevnik Asterix in njegov zajetni prijatelj Obelix, ki je kot otrok padel v napoj moči, se bosta tokrat podala med Pikte. Ti so bili keltsko ljudstvo, ki je živelo na severu današnje Škotske. Zvezek z naslovom "Asterix chez les Pictes" (Asterix v deželi Piktov) se dogaja "*v deželi z bogato tradicijo in ponosnimi ljudmi, ki so navezani na svoje običaje*", so sporočili iz založbe Albert Rene. Dodajajo, da je to odlična podlaga za očarljivo zgodbo.

To bo prva epizoda, pri kateri ne bo sodeloval **Albert Uderzo**, ki bo v kratkem praznoval 86. rojstni dan. Zgodbo je napisal francoski avtor **Jean-Yves Terri**, narisal pa **Didier Conrad**.

Asterix med bralci že več kot 50 let
Prvi strip iz serije, ki jo je Uderzo zasnoval skupaj z **Renejem Goscinnyjem** (1926-1977), je izšel leta 1959 in hitro postal uspešnica. Po smrti Goscinnyja, ki je pisal besedila, je Uderzo sam skrbel za strip, zdaj pa se avtor, rojen leta 1927, poslavlja od serije.

Uderzojeva hči nasprotovala nadaljevanju stripa
Uderzo je slovo od stripa sicer napovedal že pred nekaj leti. Njegova hči **Sylvie** je tedaj ostro nasprotovala možnosti, da bi stripe ustvarjal nov avtor (imena tedaj še niso bila znana), saj naj bi založnike pri tem gnal le pohlep po dobičku, kakovost stripa pa bi lahko bila manjša. Sylvie Uderzo je tako tedaj napovedala "*najtežji Asterixov boj - proti kapitalizmu*".

Uspešnost tega boja sicer lahko ocenimo po tem, da je strip medtem prerasel v uspešnico s filmskimi priredbami, glavnemu junaku pa so posvečeni tudi različni tematski parki.

E. S.

29.03.2013

Diareja

Vir: http://www.mladina.si/

29.03.2013

Ocena filma Državljan diareja

Fenomen avtorja Diareje je s tem dokumentarcem dosegel absoluten triumf.

Peter Kolšek
sre, 27.03.2013, 18:00

Kaj naj si mislimo o filmu režiserja Dušana Moravca, v katerem je o njegovem osnovnem predmetu, to pa je »risatelj« Tomaž Lavrič, izrečenih največ komplimentov, kar jih je kdaj priletelo v kakšnega slovenskega umetnika, živega ali mrtvega – on pa se sploh ne prikaže?

Na primer to, da je fenomen avtorja Diareje in še mnogih drugih napisanih in narisanih stvari s tem dokumentarcem pač dosegel absoluten triumf javnega nepojavljanja, zakritosti, inkognitosti, s tem pa tudi skrivnostnosti in odmaknjenosti, kar je še en slovenski rekord. Pri tem sploh ni mogoče reči, da goji Lavrič kult nedostopnega in vzvišenega umetnika, res pa je tudi, da vsaj neposvečenemu ni mogoče reči, za katero vrsto misterija tukaj sploh gre.

Kakor izgleda, da Lavrič s svojo javno (ne)podobo, čeprav je njen tvorec, nima prav veliko, tako tudi s superlativi, ki jih vleče nase, najbrž nima nič. O njem je spregovorila kakšna petnajsterica ljudi, in kaj vse smo slišali: da je največji slovenski izvozni artikel, da bi moral že zdavnaj dobiti Prešernovo nagrado in postati del šolskega kurikula (toda oboje bi ga, če nič drugega, izbezalo na plan), da je slovenski Michelangelo in Da Vinci hkrati, da je svet lepši zaradi njega in da »ima večje srce kot talent, če je to sploh mogoče«. No, nekaj je bilo tudi bolj umirjenih izjav: da je najmočnejši trade mark Mladine, da ni za njim do Hinka Smrekarja nikogar in, to je bilo izrečeno z rahlo samoironijo, da postavlja vsem drugim risarjem nemogoče standarde. Ob vsem tem je izjava, da je »normalen človek srednjega sloja z nenavadnimi mislimi« skoraj blasfemična. Moravec je formo svojega dokumentarca zastavil likovno primerno, kot strip z elementi risanke, kot kolažirano filmsko sliko, z montažo, ki posnema ritem hlastnega listanja stripa; film gledalcu skorajda ne dovoli niti tega, da bi si obrisal nos.

Na koncu je treba priznati, da smo osebo, ki se ne kaže, celo videli; natančneje, videli smo njegovo urno roko, ki riše. Diarejčka in vse druge prijateljčke, ki dominirajo v slovenski politični karikaturi. Zdi se, da je bila med vsem razkošjem najbolj natančna naslednja povzemalna izjava: da zna Lavrič pamet spraviti na papir!

Vir: http://www.delo.si/kultura/film/ocena-filma-drzavljan-diareja.html

---

29.03.2013

Kratka zgodovina slovenskega stripa

Izar Lunaček

Pred kakšnim mesecem so me organizatorji razstave stripa s področja bivše Juge, ki bo to pomlad štartala v Berlinu in se nato selila po prestolnicah naše nekdanje domovine, prosili, če bi zanje zrisal zgodovino slovenskega stripa v stripu. Sprva smo nalogo hoteli zaupati **Tomažu Lavriču** kot našemu največjemu mojstru, ki med drugim obvlada tudi imitacije različnih stilov, a se je pri izvedbi nekaj zapletlo in naloga je padla name.

Kakšna dva tedna sem lulal kri, da sem reč pravočasno oddal, in ko je bila končana, sem bil z njo začuda kar zadovoljen, naročniki pa tudi. Zato se mi je zdelo škoda, da bi bila njena javna predstavitev omejena le na razstavo. V naslednjih mesecih jo bo v tiskani obliki skupaj z risanimi zgodovinami iz ostalih držav objavil Stripburger, na tem mestu pa vam skupaj z Literaturo premierno predstavljam mojo *Kratko zgodovino slovenskega stripa v stripu*! Upam, da se boste ob branju zabavali vsaj toliko, kot sem se jaz ob risanju. Enjoy!

Vir in slike za pokušino: http://www.ludliteratura.si/branje/kratka-zgodovina-slovenskega-stripa-v-stripu/

28.03.2013

Prva plakatna kampanja osveščanja o samomoru

Torek, 26. Marec 2013

V **petek, 26. marca**, smo pričeli z akcijo nameščanja **plakatov** velikega formata**, namenjenih opozarjanju na otroke tistih, ki so svoje življenje končali s samomorom**. Gre za prvo tovrstno kampanjo pri nas, ki po večjem številu slovenskih mest osvešča javnost o samomoru. Obenem želimo s plakati opozoriti na pravkar izšel **mladinski risani roman Gugalnica**, ki je poleg vsega še odličen terapevtski pripomoček za vse tiste, ki se tako ali drugače srečujejo z žalujočimi otroki po samomoru starša.

Plakatna kampanja, ki je plod partnersktva med humanitarno organizacijo **Ozara Slovenija** in **Celjsko Mohorjevo družbo**, ne bi bil mogoča brez sodelovanja podjetja **TAM TAM** in finančne podpore **Fundacije za financiranje invalidskih in humanitarnih organizacij v R Sloveniji**.

28.03.2013

Intervju s Štefom Bartoličem

U sredu, 20. marta, u knjižari Alan Ford, održana je promocija strip - albuma Dick Long, autora Darka Macana i Štefa Bartolića. Dick Long je junak poznat čitaocima Playboy-a jer je punih 10 godina izlazio u hrvatskim i još nekim regionalnim izdanjima ovog čuvenog časopisa.

http://www.livetv.rs/Video/10324/Promocija-stripa-Dick-Long.shtml

---

28.03.2013

Mladina

Jutri izide nova Mladina! To je njena naslovnica.
Ilustracija: Tomaž Lavrič
Oblikovanje Damjan Ilić

28.03.2013

Kosmati Diarejec - Iztok Sitar

Narisal Tomaž Lavrič (2012)

27.03.2013

SREDA 27.03.2013, 14:06

Django brez okovov kmalu tudi v stripovski različici

Beograjski stripar Rajko Milošević, bolj znan pod psevdonimom R. M. Guéra, v sodelovanju z režiserjem in scenaristom Quentinom Tarantinom pripravlja strip po motivih iz filma Django brez okovov.

Besedilo za novi strip pripravlja sam **Quentin Tarantino**, pri delu pa mu pomaga ameriški pisatelj in režiser Reginald Hudlin, ki je pri snemanju z dvema zlatima kipcema nagrajenega filma Django brez okovov sodeloval kot producent.

Za izvedbo stripovskega dela sta zadolžena **Rajko Milošević** alias **R. M. Guéra** in ameriški pisec in stripar **Jason Latour**, ki je znan po sodelovanju z največjimi stripovskimi hišami DC Comics, Marvel Comics in Dark Horse Comics.

In kdo sploh je famozni **R. M. Guéra**? Rajko Milošević alias R. M. Guéra je beograjski stripar, ki vse od leta 1990 živi in dela v Barceloni, njegova dela pa redno objavljajo v Španiji, Franciji in ZDA. Na jugoslovansko strip sceno se je prebil z western stripoma Elmer Jones in Teksaški jahači, zadnja leta pa aktivno sodeluje z založniško hišo Vertigo, za katero s piscem Jasonom Aaronom pripravlja stripovsko serijo Scalped in francosko hišo Glénat, za katero pripravlja stripovsko serijo Le Lievre de Mars.

Guéra je priznal, da s Tarantinom vse podrobnosti okrog stripa, usklajuje izključno preko agentov in elektronske pošte in

da se na štiri oči še nista srečala, čeprav srečanje načrtujeta. *"Družila se bova takrat, ko bo strip končan. Za zdaj imamo ogromno dela in niti na kraj pameti nam ne pride, da bi ga jemali zlahka. Najmanj 12 ur dnevno sedim za pisalno mizo in obdelujem originalno verzijo scenarija, ki vsebuje ogromno scen, ki v film niso bile vključene,"* je še povedal v intervjuju za srbski medij b92.

Strip bo obsegal najmanj 120 strani, kar je kar za četrtino več, kot je vsebovalo gradiva za film.

Vir in risanje Guere: http://www.siol.net/kultura/novice/2013/03/django_brez_okovov_kmalu_tudi_v_stripovski_verziji.aspx

---

27.03.2013

Diareja
(Ena kar tako, ni mus, da je od Lavriča)

26.03.2013

Ali Tomaž Lavrič sploh obstaja?!

Nekaj pomislekov, preden se bo 26. marca na TV Slovenija odvrtel dokumentarni film Državljan Diareja ali Kdo je Tomaž Lavrič.

Simona Bandur, Panorama
pet, 22.03.2013, 09:00

Tako je TBC pritisnil piko na Ratmana; Ratman, Cult Comcs, 1997 Foto: Tomaž Lavrič - TBC

Ali Tomaž Lavrič obstaja? Odkrito? Ne vemo. Kljub verodostojnim virom na to vprašanje ni bilo mogoče dobiti odgovora, ki bi brez kanca dvoma potrdil navzočnost osebe s tem imenom.

In to je lahko tudi edina kritika dokumentarnemu filmu **Državljan Diareja ali Kdo je Tomaž Lavrič**, ki ga bo v torek zvečer predvajal prvi program nacionalne televizije. Dokumentarec skozi usta pričevalcev poskuša odgovoriti na vprašanje, ki si ga postavlja v naslovu, a na koncu gledalca pusti kot ribo na suhem s pomislekom: Ali on sploh obstaja? Kljub temu je film **režiserja Dušana Moravca in scenaristke Lore Power** nadvse poučen in daje izčrpen vpogled v pronicljivost naslovnega junaka in njegov osupljiv opus politične karikature, satire, stripov, ilustracij …

Diarejček

Naj navedemo nekaj del, ki jih pripisujejo Tomažu Lavriču. Njegova kronologija se začenja proti koncu osemdesetih let prejšnjega stoletja, ko je tednik **Mladina** napadla Diareja. Pod njo se je podpisovala oseba moškega spola z omenjenim imenom. Baje je bil še nadobuden mladec, ki je rad risal, že takrat pa ga je menda poleg težav z nenadzorovanim izločanjem iskrivih domislic popadala lenoba. V nekaj kratkih, a dovršenih potezah je ovekovečal človečka, ki se brez cenzure podela na vse in vsakogar (nemalokrat tako, da se žrtev tega sploh ne zaveda).

»Tuhtal sem, kako in kaj, in ker sem len, sem si zadal, da mora biti strip predvsem čim bolj enostaven, če ga bom slučajno moral risati še tedne in tedne. In kar se vsebine tiče, isto – ne bom si mukoma izmišljeval štosov, ampak bom pustil dogodkom, da se zgodijo, potem pa jih bom zlobno komentiral. In evo, po 25 letih si lahko čestitam za daljnovidnost,« je izjavil v zapisu, objavljenem v Delu ob premierni uprizoritvi filma v Kinu Šiška konec lanskega leta.

V času, ko je Diareja ustvarjala neznanski smrad in širila krohot po slovenski medijski in politični krajini, so nastali kultni stripi, kot so **Rdeči alarm** (leta 1996, dokončno izpopolnjen z življenjsko usodo slovenskega pankovskega gibanja leta 2010), **Ratman, Slepo sonce, Sokol in golobica, Ekstremni športi**, **Novi časi**, posegel pa je tudi na tuje govoreča območja z **Bosanskimi basnimi, Glisto na begu, Evropo** (v hrvaščini), celo v francoski **Dekalog IV** …

»Poznan je v posvečenih krogih«

Pod ta dela (ali pa nad njimi) so podpisani Tomaž Lavrič, Lovro Matić, Toto, TBC, Ton Ton, Josip Visarjonović … Če sklepamo po podobah, v katerih se je avtor (ali več njih) pritepel v lastne stripe, je to čemeren, nekoliko kosmat možakar malce močnejše postave, ki drži pero in se zgraža nad vsesplošnim razsulom v družbi in državi in se zna znesti tudi nad svojimi junaki – tako da jih pošlje nekam, kot Ratmana, junaka, ki deluje z roko v roki z inšpektorjem Štorom, v mišja nebesa …

Tomaž Lavrič je, denimo, ovekovečen na zadnji platnici stripa Slepo sonce. Zraven piše: »Tomaž Lavrič živi in dela. Več dela, kot živi. Objavlja doma in v bližnjem vesolju. Poznan je v posvečenih krogih.« Lovro Matić je opisan na zadnji strani Ljubezenske zgodbe o Sokolu in golobici. Tam je med drugim mogoče prebrati, da je to vsestransko navdahnjen človek peresa – pisatelj, scenarist, kritik in poet. Proslavil se je kot avtor Mladinamita, kjer »lucidno komentira tekoči politični trenutek slovenske stvarnosti v jedrih, hudomušnih verzih klasične metrike in strukture«. Risarju Totu je namenjenih bistveno manj besed: »Toto riše stripe.«

In medtem ko Tomaž Lavrič (pod katerim koli imenom že) večkrat nastopa v svojih delih, se sicer raje skriva. Resda obstajajo fotografije in celo videozapisi, ki ga razkrivajo, precej je objav v medijih, a v času poplave (omreženih) informacij so vsa ta pričevanja precej relativna. Dodaten dvom vnese vprašanje, ki je v medijih tako rekoč najpogosteje postavljeno Tomažu Lavriču: zakaj se tako zavzeto skriva pred novinarji? (Ali ga je kdo sploh videl?) Ne bomo zanikali, da smo upali, da bi ga lahko v živo izprašali, a se poskus ni manifestiral v odgovoru da. (Dvom o obstoju je bil tako dodatno potrjen.)

Zato smo mu na elektronski naslov, ki smo ga pridobili od – znova – verodostojnega vira, in ta naslov vsebuje tudi omenjena ime in priimek, poslali nekaj vprašanj. Korespondenca se je zgodila tako, kakor je (skoraj) do besede natanko zapisano spodaj, pripombe so nastale pozneje v uredništvu in so iztočnica za nadaljnje poizvedovanje. Vsekakor pa že površen bralec utemeljeno domneva, da je odgovore podtaknil Lovro Matić, ki slovi po svojih gverilskih metodah delovanja.

Ali Tomaž Lavrič, to misteriozno bitje, res obstaja? In če že: kaj počne?

Mnenja so različna. Govori se, da je resničen, neki kmet ga je bojda celo na lastne oči videl lomastiti po gmajni in tuliti v polno luno. Ampak jaz mislim, da so to samo vraževerne čenče. *(Kdo je jaz?! op. p.)*

Vas je poskus odgovora na vprašanje, kdo je Tomaž Lavrič, v dokumentarnem filmu zadovoljil?

Težko, o tem vprašanju si še sam Tomaž Lavrič ni čisto na jasnem. Ampak poskus prikazati film o človeku, ki se noče kazati, je vsekakor herojski in simpatičen podvig.

Kateri psevdonim, ki ste si jih v času ustvarjanja in bivanja nadeli oziroma se vas je oprijel, vas najbolj nazorno opredeljuje?

Tomaž Lavrič.

Diareja izhaja 25 let in zdi se, da obstaja in nastaja že sama po sebi. V intervjuju za Playboy (leta 2005) ste dejali, da se boste bojevali do bridkega konca: »Dokler ne bomo imeli modrih in poštenih voditeljev, skromne in učinkovite države, dokler ne bo svet urejen in pravičen.« Toda čedalje bolj se dokazuje to, kar ste ravno tako rekli takrat: Diareja nima nobenega učinka. Politiki imajo debelo kožo.

Vse to da sem rekel? Ojej. Ponavadi opravim bolj na kratko.

Kako vam ne pojenja volja bojevati se – če ni nobenega učinka? Ali drugače: kako debelo kožo ima Tomaž Lavrič?

Ne, ne, bog ne daj učinka. Če bi bilo vse krasno, bi bili karikaturisti ob kruh. Tomaž Lavrič pa ima precej debelo kožo, kot bi se na lep način reklo, da ima precej špeha.

Kakšen vpliv ima Diareja po vašem mnenju na politike? *(Pri tem vprašanju bi bilo bolj smiselno uporabiti malo začetnico, op. p.)*

Vpliv je seveda izjemen in globalen.

Ratmana ste že davno tega poslali v mišja nebesa, tudi zato, ker je obupaval nad vsesplošnimi razmerami v državi. Kaj drži pokonci Diarejo?

Samo papir.

In kaj Tomaža Lavriča?

Tomaža Lavriča pa nič ne drži pokonci, zato večinoma leži.

Diareja se zadnje čase pretaka tudi po slovenskih ulicah in se izkazuje na plakatih vstajnikov. Kako kot avtor satiričnih zapisov ocenjujete izlive gneva na transparentih?

To so sama nesramna natolcevanja in hudobne provokacije stricev iz odzadja, to je treba vse zapret!

Kateri vaš junak vam je najljubši (oziroma vam je bil) ...

Janez Janša iz romantične povesti Sokol in golobica. Ker je močan in pravičen, pa kljub temu dobrega srca. *(Tukaj nikakor ne smemo pozabiti, da je avtor te epske romance, ki je izšla v zbirki Viharji srca in pod domoljubnim sloganom ČUTIM SLOvenijo, Lovro Matić, op. p.)*

... in na katero svoje delo ste najbolj ponosni?

Na sina.

Ali je strip v Sloveniji po vašem mnenju v zadnjem času kaj bliže temu, da bi postal literatura, ne samo likovna produkcija? *(Vprašanje se nanaša na več kot deset let staro kritiko slovenskega (pod)razumevanja stripa kot umetnosti, op. p.)*

Ne, to je še vedno en sam šund in kvarjenje naše mladeži.

Vir: http://www.delo.si/druzba/kult/ali-tomaz-lavric-sploh-obstaja.html

---

26.03.2013

Tomaž Lavrič - Telstar na Valu 202

http://tvslo.si/predvajaj/drzavljan-diareja-ali-kdo-je-tomaz-lavric/ava2.162142336/

26.03.2013

Tomaž Lavrič v spletni klepetalnici TVSLO1

<Moderator> Dobrodošli v MMC-jevi spletni klepetalnici. Ob 11.00 se nam bo pridružil Tomaž Lavrič. Vprašanja že lahko pošiljate!

<Moderator> test
<Tomaz Lavric> ok

<Moderator> Še nekaj minut in začeli bomo s klepetom. Tomaž, ste z nami?
<Tomaz Lavric> Ja, evo, pravkar.

<Moderator> Potem pa lahko kar začnemo ...
<lencbenc> kako vam uspeva tako hitro pokomentirati aktualno dogajanje prek risb? ste medijski odvisnik?
<Tomaz Lavric> Prisilni odvisnik.

<Zlativenca> Lep pozdrav Tomaž! Občudujem vašo risbo, zato me zanima kje ste se naučili risanja?
<Tomaz Lavric> Po malem od vrtca do likovne akademije.

<Tine Maza> Hej! Najprej globok poklon legendi slovenskega stripa! Vprašanje: a si lahko ljubitelji obetamo nadaljevanje in zaključek serije Lomm? Oz. drugače - če bi se našel financer, bi bili pripravljeni nadaljevati/zaključiti ta strip?
<Tomaz Lavric> Z veseljem. Če si financer, se javi.

<Tine Maza> Še eno: glede na to, da je popolnoma jasno, da ste tudi mojster besede, ne le risbe (od iskrive poezije Lovra Matiča ... vmes še ogromno tega ... do fenomenalnih dialogov v Bosanskih basnih), ali ste kdaj razmišljali o tem, da bi objavili tudi kakšno ne-vizualno, zgolj literarno delo. Kaj vem, roman, ali pa zbirko kratkih zgodb ali pesmi...
<Tomaz Lavric> Ja, pa sem videl, da mi bolj ležijo kratke forme. Čimkrajše. Kot se vidi iz teh odgovorov.

<Tine Maza> Če bi imel kaj pod palcem, takoj financiram ...
<slon> V Mladaini vsak teden spremljamo vašo karikaturo ob najboljši izjavi tedna. Morda veste iz glave kako izjavo, ki vas je na mah navdihnila?
<Tomaz Lavric> Žal jih ne držim v glavi, ni higienično. Jih sproti odplaknem.

<slon> Bi risali tudi za kak desni profilirani časnik, kot je denimo Reporter?
<Tomaz Lavric> Bi, če bi lahko zajebaval tudi njih.

<kiki> Se vam zdi, da je slovenski politični humor dovolj razvit? Obstaja kdaj strah pred kakšnimi "sankcijami"?
<Tomaz Lavric> Najhujša sankcija za humorista je, da se mu ne smejejo.

<slon> Ste dobili že kako grožnjo s tožbo?
<Tomaz Lavric> Žal ne. Bi šel pa z veseljem sedet za našo stvar.

<kiki> Katera vlada vam je do zdaj ponudila največ materiala? Vas morda kateri politik še posebej navdihuje?
<Tomaz Lavric> Janez mi je večna inspiracija in zgled.

<zeko> Kateri je vaš najljubši strip iz obdobja Jugoslavije?
<Tomaz Lavric> Alan Ford, seveda.

<khm> izziv: opišite rešitev za najbolj pereči svetovni problem v desetih besedah ali manj

<Tomaz Lavric> Problem lakote- pol sveta, ki je preveč, naj da tistim, ki jedo premalo, pa bomo vsi zdravi.

<master> ali vedno razmišljate o tem, kako bi lahko neko situacijo lahko uporabili v vaših delih...ste sploh kdaj "na dopustu"
<Tomaz Lavric> Ja, to je res že profesionalna deformacija. Vse mi je hecno.

<spilby> Ali bodo kdaj stripi, ki ste jih naredili za francoski trg, doživeli prevod, oz. izdajo v slovenščini?
<Tomaz Lavric> Skoraj vse je dosegljivo v slovenščini ali vsaj v hrvaških izdajah.

<Tine Maza> Evo, gledam te smajlije, ki jih piševa/riševa v chatu, pa sem se spomnil še eno: so ti t.i. emotikoni (recimo :O ipd.) po vašem mnenju zmaga risbe nad tiranijo črke ali obratno, tiranija črke nad risbo?
<Tomaz Lavric> Globoko filozofsko vprašanje... Po mojem so emotikoni poraz tako črke kot risbe.

<workit> baje ste deloholik, imate še kako drugo "odvisnost" - glasba, film, knjige etc.
<Tomaz Lavric> Nisem deloholik, sem strasten nedeloholik. To kar počnem, ni delo, je užitek.

<workit> v kom vidite najsvetlejšo prihodnost slovenskega stripa? imate kakega favorita? pa ne se diplomatsko vadit, da so vsi kul!
<Tomaz Lavric> Vsi so kul.

<ford> Zakaj je bil po vašem mnenju Alan Ford popularen samo v Italiji in v Jugoslaviji, ne pa v ZDA kjer se odvijajo dogodivščine?
<Tomaz Lavric> Sociala in črni humor, ki nam je bil pisan na kožo.

<master> vaši stripi v mladini so satira...vseeno pa me zanima, ali je po vašem mnenju trenutno kdo v sloveniji, ki bi ga bilo vredno pohvaliti?
<Tomaz Lavric> Lovro Matič je genij. In Toto je še kar risar. Pa morda J. Visarjonovič.

<Tatanka> Kakšna je prihodnost klasičnega stripa v dobi interneta?
<Tomaz Lavric> Strip je večen, internet je pa v zadnjih zdihljajih.

<janezjansa> Kdo je Janez Janša?
<Tomaz Lavric> Vsi smo Janez Janša!

<Knez Fjodor> Za katerega striparja "svetovnega formata" bi lahko rekli, da ni samo dober, ampak vas navdihuje in ga cenite?
<Tomaz Lavric> Tole gre prehitro, da bi vse naštel.

<Moderator> Lahko si vzamete čas ... Ali raje nadaljujemo z naslednjim vprašanjem?
<Tomaz Lavric> Kar, kar.

<Knez Fjodor> Okej, prvih pet ali tri
<Tomaz Lavric> Tole je pa pretežko vprašanje.

<divjejabolko> Se opravičujem, če je že bilo postavljeno to vprašanje, a bom vseeno vprašal ... ste kdaj razmišljali o tem, da bi pakirali kufre in zapustili (takrat še) Jugoslavijo, pozneje pa slovensko republiško kokoško? Če ja, zakaj, če ne, pa tudi zakaj ne?
<Tomaz Lavric> V Jugi si nisem upal, med vojno se ni dalo, zdaj se mi več ne ljubi.

<khm> golaž ali vampi?
<Tomaz Lavric> Golaž.

<Tine Maza> Koliko sekund povprečno traja, da narišete epizodo Diareje?
<Moderator> Klepet se počasi bliža koncu ... Če imate še kakšno vprašanje za Tomaža Lavriča, na dan z njim! Zdaj!
<Tomaz Lavric> Narišem v petih minutah, ampak prej si dva dni razbijam glavo.

<divjejabolko> Haha, hvala za konkreten odgovor
<lencbenc> Ste si ogledali film Državljan Diareja? Vas je kaj ganila vsa naklonjenost?
<Tomaz Lavric> Hvala za globokoumno vprašanje.
<Tomaz Lavric> Oj, vsi naenkrat.
<Tomaz Lavric> Nad filmom sem globoko ginjen.

<divjejabolko> Ali imate radi Tarantinove satire?
<Tomaz Lavric> Samo starejše.

<master> ko gledate stare diareje, se vam kdaj zdi, da ste šli kdaj predaleč? bi mogoče kakšno raje izbrisali iz spomina?
<Tomaz Lavric> Samo tiste neumne.

<Moderator> In še (kot kaže) zadnje vprašanje ...
<master> živjo tomaž...mogoče ste res že kdaj odgovorili na to ampak mene res zanima zakaj toliko skrivanja pred mediji...meni se zdi, da je velika večina slovencev navdušena nad vašimi deli
<Tomaz Lavric> Imam slabe izkušnje s hordami podivjanih oboževalk.

<Moderator> To je to, zaključujemo klepet. Hvala gostu in klepetalcem za sodelovanje, ne pozabite si ogledati dokumentarca Državljan Diareja danes ob 21.00 na 1. programu naše televizije.
<Tomaz Lavric> Lep pozdrav

<Moderator> Tomaž, bi želeli še kaj dodati?
<Tomaz Lavric> Naj živi Janez Janša!

Vir: http://www.rtvslo.si/modload.php?&c_mod=rtvchat&op=chat&func=read&c_id=1846

26.03.2013

Napovednik v kulturi na TVSLO1 za dokumentarec Državljan Diareja ali Kdo je Tomaž Lavrič.

Danes ob 21:00 na 1. programu Televizije Slovenija.

http://tvslo.si/predvajaj/ne-zamudite-drzavljan-diareja-ali-kdo-je-tomaz-lavric/ava2.162146841/

26.03.2013

Delo, 26.03.2013 00:00:00

Prvček, plišasti tiger in veliko smeha

Izbor stripov Calvin in Hobbes Bill Watterson: »Moj cilj je, da sem navdušen nad končnim rezultatom«

Založba Didakta je po uspešnicah ***Nekaj pod posteljo se slini*** in ***Čudaka z drugega planeta*** izdala tretjo knjigo zgodb Billa Wattersona o dogodivščinah Calvina in Hobbesa ***Varovančevo maščevanje***. Slovenski prevodi se pridružujejo 45 milijonom knjig z zbranimi stripi o šestletniku in njegovem plišastem tigru.

»Zabavo je zmeraj dobro zapustiti zgodaj.« S temi besedami in dodatkom, da je pač naredil, kar je znal, se je zadnji dan decembra 1995, po desetih letih risanja, od hvaležnega občinstva poslovil leta 1958 v Washingtonu rojeni karikaturist **Bill Watterson**. Redko intervjuvani avtor enega od najbolj uspešnih stripov *Calvin in Hobbes* se je posvetil slikanju in ostal tako skrivnosten kot prej; ve se le, da živi v mestu Chagrin Falls v državi Ohio, kaj počne, pa ne. V enem od redkih intervjujev je pred tremi leti povedal, da odločitve ni nikdar obžaloval: »Če bi se zmenil za priljubljenost stripa in junaka kar risal deset ali dvajset let, bi se ponavljal. Tisti, ki so takrat obžalovali mojo odločitev, bi mi svetovali, naj crknem, časopisom pa očitali, da objavljajo dolgočasne, zastarele stripe, namesto da bi povabili k sodelovanju sveže, bolj živahne in talentirane risarje. Čisto bi se strinjal z njimi.«

Watterson si je strip o radovednem in energičnem šestletniku z bujno domišljijo in prijaznem, a tudi ciničnem plišastem tigru zamislil sredi osemdesetih prejšnjega stoletja. O svoji optiki je razložil: »Nekateri zmotno mislijo, da je Hobbes plišasta igrača, ki ob Calvinu čudežno oživi, ali da je Hobbes plod Calvinove domišljije. Prava narava Hobbesa me ne zanima. Preprosto ga Calvin vidi na en način, drugi pa na svoj način, in vsakemu se zdi njegov pogled smiseln. Tako je v življenju: vsak vidi svet po svoje. To sem narisal v stripu.«

Po šolanju na kolidžu Kenyon v Gambierju v državi Ohio so Wattersona najprej povabili k risanju političnih karikatur za časnik *Cincinnati Post*, vendar so po pol leta prekinili sodelovanje z njim. Potem se je kar pet let ponujal na različne konce, a je dobival le zavrnilna pisma. Pri enem od časnikov, ki mu je ponudil svoj strip, so mu svetovali, naj nariše strip le z dvema najmočnejšima in najbolj zabavnima likoma, Calvinom in Hobbesom. Ko je to storil, mu je steklo (le časnik, ki mu je svetoval spremembo, je objavo *Calvina in Hobbesa*, ironično, zavrnil).

Na vrhuncu navdušenja je strip objavljalo več kot 2400 časnikov po svetu, Watterson pa je bil najmlajši avtor stripov, ki je prejel najvišjo nagrado Ameriškega združenja risarjev stripov, nagrado reuben (kar trikrat), nagrad za najboljši časopisni strip ali izbor stripov pa se mu je nabralo več kot petnajst. Do zdaj so prodali tudi 45 milijonov izvodov knjig z zbranimi stripi o Calvinu in Hobbesu. *Nekaj pod posteljo se slini* sta v slovenščino, ki razposajeno posnema izvirnik, prevedla Klemen Perko in Jernej Juren, knjiga je izšla v zbirki Knjige za vsakogar v okviru projekta Ljubljana, svetovna prestolnica knjige, *Čudaka z drugega planeta* in *Varovančevo maščevanje* pa Jernej Juren.

Ustvarjanje stripov je Watterson opisal takole: »Moj cilj je, da sem nad končnim rezultatom navdušen. Mislim, da se v stripu vedno vidi, ali je avtor angažiran in se ob tem zabava ... Ljudje pogosto vprašajo, kako striparji pridemo do ideje. Odgovor je tako dolgočasen, da včasih raje odgovorim kaj sarkastičnega. V resnici držim pred sabo prazen list papirja, strmim v prazno in pustim, da mi misli tavajo. Ko me kaj zanima, se s tem poigram.«

Stripa s štirimi okenci, dialogi in izdelanimi karakterji ne morete strniti v sličico na kavni skodelici, je prepričan Watterson, zato je že na začetku zavrnil komercializacijo junakov iz stripa: »Striparji, ki mislijo, da so umetniki, če so njihovi junaki natisnjeni na otroških spodnjih hlačah, slepijo sami sebe.« Risarski kolegi so Wattersonov strip pogosto obkladali s superlativi, Charles M. Schulz, avtor stripov o Snoopyju, pa je o Calvinu in Hobbesu navrgel: »Strip mora tekmovati z drugimi zabavnimi mediji in če stripar ne naredi nič več kot to, da ilustrira neko šalo, ne bo uspešen. Zbirka stripov *Calvin in Hobbes* vsebuje zelo zabavne risbe, ki jih ni mogoče prenesti v druge medije. Na kratko, brati te stripe je zelo zabavno, prav zato so tako uspešni.«

Igor Bratož

Vir: http://www.delo.si/arhiv/prvcek-plisasti-tiger-in-veliko-smeha.html

---

25.03.2013

Poklepetajte s Tomažem Lavričem, avtorjem kultnih risb in stripov!

Pred televizijsko premiero Državljana Diareje
25. marec 2013 ob 11:55,
zadnji poseg: 25. marec 2013 ob 11:57
Ljubljana - MMC RTV SLO

Tomaž Lavrič, za mnoge najboljši slovenski risar brez prave konkurence, se vztrajno skriva pred medijskimi žarometi, a v torek, 26. marca, ob 11.00 bo klepetal z vami, uporabniki MMC-ja!

"Kdo je Tomaž Lavrič? Ali je Josip Visarionovič? Lovro Matič? TBC ali Ton Ton? Je stripar, stihoklepec, deloholik, karikaturist in/ali anarhist?" O tem se sprašuje dokumentarni film z naslovom ***Državljan Diareja ali Kdo je Tomaž Lavrič***. Dokumentarec, ki je nastal v produkciji društva ŠKUC, bo premierno na sporedu prav **v torek, 26. marca, ob 21.00 na 1. programu Televizije Slovenija**.

"Je torej Ljubitelj piva? Ljudomrznež? Egoist? Kameleon ali shizofrenik? Absolutni genij ali deloholik?" Odgovore poiščite v dokumentarnem filmu o enem najplodnejših, najbolj humornih in nadvse pronicljivih avtorjev na Slovenskem, čigar portret skušajo sestaviti številni sogovorniki – sodelavci z Mladine, poznavalci stripa, sociologi, umetniki, pa tudi "čisto običajni" ljubitelji njegovega dela.

A morda o njem še največ pove Lavričev vizualni opus, ki ga sestavlja na tisoče političnih karikatur, naslovnic in ilustracij za revijo

Mladina, pa recimo Rdeči alarm, "prva klasika naše moderne stripovske literature po Magna Purgi", neprecenljive Bosanske basni, preroška Evropa, politični triler Sokol in golobica, zabavni Ekstremni športi, fantastični Lomm in še veliko veliko drugega.

A. K.

Vir: http://www.rtvslo.si/kultura/film/poklepetajte-s-tomazem-lavricem-avtorjem-kultnih-risb-in-stripov/305235

25.03.2013

Diareja v Telstaru

Državljan Diareja ali Kdo je Tomaž Lavrič?

Jure Longyka, 22. 03. 2013, **Napovedujemo**, Telstar

V torek bodo na TV Slovenija prikazali dokumentarec o najbolj plodovitem, najbolj lucidnem, najbolj raznolikem, najbolj. najbolj "karkoli-si-zmislite" stripovskem avtorju na Slovenskem: o Tomažu Lavriču. Njegovi psevdonimi so TBC, Lovro Matič, Josip Visarionovič, Ton Ton. Objavlja v tujih stripovskih albumih in je tam neizmerno cenjen. "Ekstremni športi", "Sokol in golobica" in "Rdeči alarm" so med njegovimi najolj znanimi naslovi.

Ne riše le stripov, njegova je politično-satirična "Diareja", njegove so neštete naslovnice za tednik Mladina, igra se ne le s slikami, temveč tudi z besedami. Je izjemen scenarist svojih zgodb. Je človek, ki z vsemi variacijami svojih slikovno-besednih medijev ne le spremlja in komentira, temveč tudi soustvarja našo zgodovino, naše mišljenje. Tomaž Lavrič smo mi. In mi smo Tomaž Lavrič. Dobesedno – če mi vsi ostali skupaj sestavimo vse svoje talente, jih nanese približno za enega Tomaža Lavriča.

Telstar je v studio povabil scenaristko dokumentarca Loro Power in režiserja Dušana Moravca. Iz filma si bo izposodil izjave sogovornikov, predvajal glasbo, ki jo je posebej za film napisal Iztok Turk, in seveda ne bo pozabil na sloviti "Rdeči alarm" pank benda Racija. **Ali se bo v Telstarju pojavil tudi Tomaž Lavrič?** Nenazadnje: ali se pojavi v dokumentarnem filmu? **Ta odgovor bo na dlani šele, ko bosta Telstar in dokumentarec za nami.** Naloge so torej jasne. **Na slišanje!**

Vir: http://www.val202.si/telstar/

25.03.2013

SNALAŽENJE JE NAŠA BORILAČKA VEŠTINA

Svet „Alana Forda" nije bio oličen samo u kritici hladno-ratovskog kapitalizma već i svakog autoritarnog i propagand-ističkog društva, kaže Lazar Džamić

Generacije Jugoslovena stasavale su prateći avanture „Alana Forda". Jedan od njegovih simpatizera, Lazar Džamić, konsultant i publicista u oblasti marketinga, danas je direktor strategije u agenciji „Kitcatt Nohr Digitas" u Londonu.

Džamić je autor knjiga „Marketing: fore i fazoni", „PR fore i fazoni", „Proroci mudro ćute", „No copy advertising", i „Cvjećarnica u Kući cveća – kako smo usvojili i živeli Alana Forda", objavljene u izdanju „Heliksa" iz Smedereva, čija je promocija 10. aprila u Domu omladine, od 19 časova.

Objašnjavajući zašto su Jugosloveni voleli „Alana Forda", Lazar Džamić naglašava da su sudbine likova iz ovog stripa, kao i naši životi, nalik jednom beskrajnom hrčkovom točku snalaženja.

– Snalaženje je naše majčino mleko, naša borilačka veština, naš univerzitet i naše prokletstvo. U situaciji u kojoj nema pomoći spolja, i gde su red i organizacija samo puka želja, snalaženje je jedini način da se ispliva. Ne fakultetska diploma, ne pristojnost, ne zakon.

Samo snalaženje, gde i kako ko ume – kaže Lazar Džamić.

„Alan Ford" je, kako dodaje, bio inspiracija, naš vodič kroz život, preživljavanje kroz male pobede ili makar kroz izbegavanje velikih poraza. Svet crnohumorne farse „Alana Forda", kaže Džamić, nije bio oličen samo u kritici hladnoratovskog kapitalizma, već i svakog nekompetentnog, autoritarnog i propagandističkog društva uopšte, što je još jedan od razloga za popularnost stripa kod nas.

– Naš prirodni oblik mentalnog i društvenog funkcionisanja je nadrealna farsa, a tu je i naša spremnost da poverujemo u sve, i da ne verujemo ni u šta. „Alan Ford" je možda prvi 'rijaliti šou' na našim prostorima, dokumentarni zapis disfunkcionalnosti.

Čitava njegova socijalna i satirična poetika može se sažeti u moralnu teoremu: Svako telo potopljeno u vlast gubi od svog ubeđenja onoliko koliko je teška njime istisnuta korist – kaže Džamić dodajući da je film „Ko to tamo peva" Slobodan Šijana, jedan je od 'najalanfordovskijih' filmova.

Prvi broj „Alana Forda" autori Lučano Seki (pseudonim Maks Bunker) i Roberto Raviola (Magnus) objavili su u Italiji 1969. Sem Jugoslavije i Italije, strip nije imao veliki uspeh – u Francuskoj je doživeo samo dva uzdanja, u Brazilu tri, u Danskoj šest, na engleski nije ni preveden.

Prošle godine obeleženo je 40 godina od prvog „fordaća" na našem tržištu – „Vjesnikovog" izdanja iz 1972, u izvrsnom prevodu Nenada Briksija.

– Svet je u to doba bio podeljen na blokove, Evropa i Amerika prolazile su kroz studentske i antiratne demonstracije, obaveštajne službe bile su države u malom, a svet je bio pun nesigurnosti, gladi, zavera i kontrazavera. Takvo stanje reflektovano je i na popularnu kulturu – smatra Lazar Džamić.

– Sve što drugima liči na iracionalnost, nedostatak moralnih obzira, nelogičnost, zapanjujuće pojave i loš san, zapravo zvuči kao normalan radni dan u velikom delu Balkana. Socijalni mir u nekadašnjoj državi nije bio zarađen već pozajmljen. To je znao svaki zaposleni u državnoj firmi: dolazak u sedam ujutro, kafa i novine do devet, malo se pomere papiri na drugi kraj stola, pa sastanci komiteta i odseka, pa „pauza za topli obrok", onda tračarenje, pa kući u tri, taman na vreme da se ode na njivu ili da se zida vikendica – piše Džamić u svojoj analizi.

– U takvoj našoj ekonomskoj nepismenosti, niko od nas nije pomislio da je zemlja, u suštini, bila jedna velika pozorišna kulisa koju su držali Titov kult ličnosti, sveprisutni DB i strani krediti. Gvozdena represija operisala je u mekoj i baršunastoj, pozajmljenoj, rukavici. Nije ni čudo što je Gorbačov, nakon posete Jugoslavije, izjavio: Video sam budućnost, i ustanovio da ne funkcioniše! – kaže naš sagovornik.

Džamić skicira tri tipa društava. „Glagolska – anglosaksonski svet, gde je sve vezano za rad, kretanje, delovanje, karijeru, i brzinu. Ničim nisu zadovoljni i stalno smišljaju načine da ispune svoje živote.

Onda imenička (skandinavska) društva gde su ljudi mirni, nema mnogo galame niti brzine, važan je balans između odmora i rada. Država je izdašna, a narod rado plaća porez.

Treći tip su pridevska društva (rusko, kinesko, mediteransko i naše), gde ima mnogo galame, ali je ona neproduktivna, sve je veće nego što stvarno jeste, svaka ideja je istorijska, svaka kritika je krvna uvreda, sve je raj ili pakao, nema sredine.

Takva društva vole velike reči, velike gestove. U njima se mnogo priča, malo radi, po principu – lako ćemo. Takvim nadrealizmom odiše i politička satira Alana Forda i njegova parodija na tajne agente poput Džemsa Bonda."

Podsećajući da je sklonište junaka stripa bila cvećara, a večna kuća predsednika Tita Kuća cveća, Džamić smatra da su obe simboli izneverenih nada i disfunkcionalnosti. Optimizam građana u našoj državi, kako dodaje, ogledao se u diletantizmu koji cveta, kaže Džamić, u onim sredinama gde su potrebe jače od želja, gde ne može da se bira, gde nema ni ponude, ni konkurencije, i gde je profesionalizacija društva i dalje u povoju.

Mirjana Sretenović

*[objavljeno: **Politika**, Beograd, 17.03.2013.godine]*

22.03.2013

Vikend, 22.03.2013 00:00:00

Državljan Diareja ali kdo je Tomaž Lavrič?

Slovenija, 2012. Režija: Dušan Moravec. Dokumentarni film.

Kdo je **Tomaž Lavrič**? Je stripar, stihoklepec, deloholik, karikaturist in/ali anarhist? Ljubitelj piva? Ljudomrznež? Egoist? Kameleon ali shizofrenik? Odgovore podajo številni sogovorniki, sodelavci z Mladine, poznavalci stripa, sociologi in umetniki. Lavričev vizualni opus sestavlja na tisoče političnih karikatur, naslovnic in ilustracij za revijo Mladina, stripovska klasika Rdeči alarm, politični triler Sokol in golobica in številna druga dela.

A čeprav o njegovem delu in življenju veliko govorijo sogovorniki v filmu, se Tomaž Lavrič v filmu sploh ne pojavi, tako da informacij prav iz prve roke ni. **(rl)**

PONOVITEV: 29. 3., TV SLO 2 15.40

Zanimivosti:

Režiser Dušan Moravec pravi: »Zanimivo je to, da smo iskali sogovornike, ki se največ pojavljajo v njegovih ilustracijah, Peterleta, Rupla, Janšo in druge, a se nihče ni niti odzval na naše prošnje. Pri Pahorju pa nismo poskušali, ker bi verjetno takoj prišel in izkoristil medij.«

»Glasbo za film je naredil Iztok Turk (Videosex, Laibach ...), moj kolega še iz časa panka, ko sva skupaj igrala pri Kuzlah, in zdaj sva prvič sodelovala po mnogih letih,« dodaja Moravec.

Vir: http://www.delo.si/arhiv/drzavljan-diareja-ali-kdo-je-tomaz-lavric_0.html

---

22.03.2013

Diareja

Vir: http://www.mladina.si/

20.03.2013

Dick Long

Štef Bartolić, autor legendarnog prostog stripa, povodom izlaska ukoričenog albuma otkriva kako su uz pomoć izuzetno upornih urednika Playboya progurali najčudniji strip koji je izlazio u hrvatskim magazinima

Štef Bartolić: 'Američki Playboy nam ja cijelo vrijeme pokušavao zabraniti Dicka Longa, ali je ipak izlazio 10 godina!'

"Moje ime je Long. Dick Long. Privatni sam detektiv i znam za bolja vremena."

Ovom se bondovskom rečenicom u pilot-epizodi predstavio novi strip-junak koji će punih deset godina krasiti zadnje stranice hrvatskog izdanja Playboya, gdje se čitateljima prvi put predstavio 2000. godine.

Suhonjavi tip u zgužvanom mantilu, s vječitom cigaretom u ustima i flašom jeftine žestice na radnom stolu, s kojom bi u nedostatku boljeg društva nazdravljao i damama s kalendara, ni po čemu nije podsjećao na otmjenog agenta tajne službe, no upravo u tome leži tajna njegova uspjeha.

Šutljivog i vječno smrknutog detektiva klijentice - fatalne, dugonoge ljepotice čiji su najjači atributi bili u predjelu dekoltea - naprosto su obožavale, a on je, iz mjeseca u mjesec, na raspolaganju imao samo četiri stranice da riješi misteriozan slučaj koji bi mu povjerile. Za razliku od Bonda, Dick Long nije imao dozvolu za ubijanje, a umjesto za pojasom, njegovo glavno oružje nalazilo se nešto niže...

Ilustracije za magazin

Nastao na tragu detektiva iz američkih krimi romana tridesetih i četrdesetih godina, Dick Long proizašao je iz kista ilustratora **Štefa Bartolića** i pera scenarista **Darka Macana** (koji se na samom početku, zbog istovremenog angažmana na dječjem stripu u Modroj lasti, skrivao iza pseudonima Brando), a ovih dana u izdanju Strip-Agenta izašao je prvi ukoričeni album (od planirana četiri) pod nazivom "Slučajevi"'. Album sadrži prvih 26 epizoda stripa, a kako je zapravo sve počelo, objasnio nam je Štef Bartolić.

- Već 1998. radio sam ilustracije za hrvatski Playboy, u suradnji sa **Esadom Ribićem** i redakcija je bila zadovoljna time. No, oni su u tom trenutku imali strip Argentinca Horacija Altune, koji je bio objavljivan u većini Playboyevih izdanja u svijetu, pa ga je tako preuzela i Hrvatska. Ne znam što je bio točan razlog, jesu li potrošili sve njegove stripove, no u jednom trenutku nazvao me pokojni **Vladimir Tomić**, tadašnji urednik Playboya, i pitao me bih li kreirao strip za hrvatsko izdanje. Naravno, odmah sam pristao - prisjeća se Bartolić.

Desetogodišnji život

Prvi Dick Long izašao je u lipnju 2000. godine, no uslijedila je jednomjesečna pauza jer je Tomić htio vidjeti kakva će biti reakcija publike, a na kraju krajeva i matice u Americi.

- Svaki broj išao je, naime, kod njih na provjeru, oni imaju stroga i jasna pravila, kojih se ja nisam nikada pridržavao, pa tako Amerikanci nikada nisu zavoljeli Dicka Longa i zahtijevali su da se izbaci iz Playboya. S vremenom sam shvatio da Playboyeva publika zapravo želi vic sa sisom; znači, smjeli smo nacrtati sise i guzice, ali nikakva tema ozbiljnijeg karaktera, barem u početku, nije bila dobrodošla. No Tomić je sve pokušaje izbacivanja stripa vješto eskivirao, a Amerikancima je tvrdio da će značajno pasti prodaja Playboya ako se Dick Long makne, što naravno nije bila istina - priča Bartolić.

Vir: http://www.stripvesti.com/

19.03.2013

Državljan Diareja ali Kdo je Tomaž Lavrič

Dokumentarni film o legendarnem slovenskem striparju premierno na TV Slovenija
18. marec 2013 ob 11:17
Ljubljana - RTV SLO

Kdo je Tomaž Lavrič? Ali je Josip Visarionovič? Lovro Matič? TBC ali Ton Ton? Je stripar, stihoklepec, deloholik, karikaturist in/ali anarhist? O tem se sprašuje dokumentarni film z naslovom Državljan Diareja ali Kdo je Tomaž Lavrič. Dokumentarec, ki je nastal v produkciji društva ŠKUC, bo premierno na sporedu 26. marca 2013 ob 21. uri na 1. programu Televizije Slovenija.

Je torej Ljubitelj piva? Ljudomrznež? Egoist? Kameleon ali shizofrenik? Absolutni genij ali deloholik? Odgovore poiščite v dokumentarnem filmu o enem najplodnejših, najbolj humornih in nadvse pronicljivih avtorjev na Slovenskem, čigar portret skušajo sestaviti številni sogovorniki – sodelavci z Mladine, poznavalci stripa, sociologi, umetniki ..., pa tudi ljubitelji njegovega dela. A morda o njem še največ pove Lavričev vizualni opus, ki ga sestavlja na tisoče političnih karikatur, naslovnic in ilustracij za revijo Mladina, pa recimo Rdeči alarm, »prva klasika naše moderne stripovske literature po Magna Purgi«, neprecenljive Bosanske basni, preroška Evropa, politični triler Sokol in golobica, zabavni Ekstremni športi, fantastični Lomm ter še veliko veliko drugega.

Scenaristka filma je **Lora Power**, režiser **Dušan Moravec**, snemalec **Matjaž Mrak**, montažer **Jurij Moškon**, avtor glasbe pa **Iztok Turk**.

Prispevek, ki smo ga pripravili ob kinopremieri dokumentarca, si lahko ogledate tukaj.

http://tvslo.si/predvajaj/drzavljan-diareja-ujet-na-filmu/ava2.152308774/

Ali se bo državljan Diareja pokazal pred kamero?

Dokumentarec Državljan Diareja ali Kdo je Tomaž Lavrič bo premierno na sporedu 26. marca ob 21. uri na TVS 1.

Vir: http://www.rtvslo.si/sporocila-za-javnost/drzavljan-diareja-ali-kdo-je-tomaz-lavric/304719

19.03.2013

Barva na dlaneh / David Krančan

Če sem se kje uštel, me popravite

Vir / Avtor: **Ida Hiršenfelder**
19. marec 2013 (*nazadnje spremenjeno: 9:25 18. marec 2013*)

David Krančan je ilustrator in stripar, ki deluje kot glavni urednik revije Stripburger. Pri reviji izdajo okoli deset novih naslovov na leto, z dodatnim programom (razstavami, predavanji, delavnicami) pa si prizadevajo tudi za širjenje stripovske kulture v Sloveniji. Krančan poleg uredniškega dela za revijo pogosto prispeva tudi krajše avtorske stripe. Poleg tega že več kot leto in pol občasno ilustrira naslovnice Dnevnikove priloge Objektiv – za časopisno ilustracijo meni, da lahko kot original razumemo vsako kopijo v nakladi, kajti njegove ilustracije so načeloma le v prehodni digitalni obliki. Sebe na prvem mestu vidi kot ilustratorja, šele nato kot striparja, saj bolj uživa v samem risanju stripa kot v pripovedovanju zgodbe, zato so njegovi stripi večinoma brez besed. Strip sicer od avtorjev zahteva dve polji delovanja, pisateljsko in ilustracijsko ustvarjanje, zato je zanj pri izdajah daljšega formata pomembno, da sodeluje z avtorjem zgodbe, kot na primer pri stripovski knjižici Na prvem tiru, ki je nastala v sodelovanju z Andražem Poličem in njegovimi haikuji; strip pripoveduje melanholično zgodbo na poti v Prago na vlaku bogomolka.

Ilustrator in avtor stripovskih zgodb David Krančan se trenutno predstavlja na samostojni razstavi v Kinu Šiška. (Foto: Bojan Velikonja)

Krančan je v diplomi izhajal iz knjižice *Na prvem tiru*, a v resnici je velik del besedila namenil opisu morfologije kratkih zgodb v sodobnih stripih. Krančana namreč bolj od same pripovedi zanimajo različni formati in načini pripovedovanja zgodb v stripu. Tako njegove zgodbe niso namenjene le splošni javnosti, temveč tudi stripovskim sladokuscem, ki so vešči vizualnega sosledja stripov in asociativnega povezovanja. Ti lahko v njegovih zgodbah odkrijejo marsikatero podrobnost, ki je sicer očem skrita. Poleg zelo formalnih ukvarjanj s stripom je objavil tudi nekaj satiričnih zgodb, kot je na primer *Prešernov dan*, objavljen v knjigi *Slovenski klasiki v stripu*, v katerem vsi ljubljanski kipi oživijo: Kidrič se krega z natakarjem, Prešeren odtrga Julijo s fasade, da gresta na kavo, Maister se bori z zmajem, fantek na pločniku igra flavto za drobiž.

Pri pregledu Krančanovih zgodb se nam razkrije njegovo temeljno vprašanje: »Koliko je stripovska forma lahko fleksibilna, kljub številnim dogovorom, ki na videz ponujajo zelo predpisane oblike: okvirčke, oblačke, nizanje podob, časovni potek zgodb?« V enem izmed stripov je na primer z barvami okvirčkov sestavil obliko ključa, ki se skriva za povsem vsakodnevno pripovedjo. V eni izmed objav revije Tribuna je raziskoval čustva in govorne načine, ki jih je izrazil zgolj s formo praznega oblačka. Pri stripu *Nočni mir*, ki lahko deluje kot gif animacija, je sestavil več paralelnih zgodb, ki so se hipno odvile v štirih sličicah. Na koncu nenadnega trušča vsi obležijo in v noči zavlada tišina.

Pri sami podobi njegovih stripov je zelo prisotna estetika računalniške obdelave risbe. V zadnjem času pa zavestno ne uporablja več vektorske, temveč bitmapno grafiko in digitalni čopič, čeprav pri tisku v visoki resoluciji rastriranost izgine. Računalnika ne uporablja zgolj zaradi hitrejše izdelave stripa ali ilustracije, temveč tudi zaradi lažje montaže, pri kateri si lahko privošči narediti popolnoma prosto potezo. Računalniško polje ga zanima tudi zaradi ideje o neskončni površini, ki ni omejena z značilnostmi fizičnih formatov papirjev. Že pri prvem bienalu neodvisne ilustracije leta 2007 je v sodelovanju z **Žigo Aljažem** in **Lovrom Žitnikom** razvil interaktivni spletni vmesnik, kamor so vsi sodelujoči na bienalu lahko vnašali ilustracije brez omejenega polja ali vnaprej določenih velikosti.

Idejo o digitalnem stripu je razvil pri (še neobjavljenem) delu *Bilo je zapisano – usodna ljubezenska zgodba*. To je strip, prilagojen za digitalni prostor, in zato v pravem pomenu digitalni, ne zgolj digitalizirani: njegova logika, format in zasnova v celoti upoštevajo virtualno polje. Strip na spletišču je postavil v časovno prostorsko spiralo, ki namesto listanja strani s klikom miške približa naslednjo sceno. Naslednje scene sprva ni mogoče razbrati, ker je preveč oddaljena od prvega plana, čeprav je v isti sliki. Strip nosi elementa igre in animacije, vendar ostaja zvest svojim posebnostim, ker ga je mogoče brati le v določenem linearnem sosledju. S spletnimi stripi Krančan obravnava spletišče kot popolnoma novo realnost.

Strip Davida Krančana Še ena ljubezenska, ki nima predpisanih stripovskih okvirov, dojamemo kot enotno zgodbo, ker se v vseh sličicah pojavljata isti figuri, ki se premikata v časovnem sosledju. Bralci stripa nemudoma opazijo, da to niso

alegorije različnih odnosov, temveč en par od zaljubljenosti do ločitve. (Foto: David Krančan)

David Krančan (1984) je ilustrator, stripar in odgovorni urednik revije Stripburger. Diplomiral je iz stripa na oddelku za vizualne komunikacije na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje pri profesorju Milanu Eriču. Leta 2004 je še kot mlad avtor pri reviji Stripburger izdal mini album *An Illustrated Lovely Story*, pred dvema letoma pa knjižico *Na prvem tiru*, ki temelji na haiku poeziji Andraža Poliča. Oblikoval je več knjižnih in revialnih izdaj (Sekira v medu – stripi po motivih panjskih končnic) ter promocijskih materialov za kulturne dogodke, zadnje leto in pol ilustrira tudi naslovnice Dnevnikove priloge Objektiv. Za svoje delo je prejel delovno štipendijo ZDLU.

Vir: http://www.dnevnik.si/kultura/ce-sem-se-kje-ustel-me-popravite

---

18.03.2013

(Ne)obvezno v nedeljo: Iztok Sitar

Nedelja, 17.03.2013 ob 20:00
http://tvslo.si/predvajaj/ne-obvezno-v-nedeljo-iztok-sitar/ava2.161407509/

Iztok Sitar sodi med najprepoznavnejša imena slovenskega stripa. Izdal je že več kot deset žanrsko različnih albumov: med njimi so takšni za otroke in najstnike, pa tudi erotični in družbeno politični. Je tudi avtor knjige z naslovom Zgodovina slovenskega stripa, pred dnevi je na mednarodnem Festivalu knjižne ilustracije v Novem Sadu prejel nagrado za najboljšo ilustracijo proznega dela. A to je le zadnji od razlogov za pogovor s tem avtorjem nekonvencionalne risbe, ki sodi v generacijo osvobojencev vseh predsodkov do politike, družbenih trendov in tabujev intimnega življenja.

O ilustraciji, stripu, družbeni kritiki in karikaturi se bomo (Ne)obvezno v nedeljo pomenkovali že 17. marca, kmalu po 20. uri, na 1. programu Radia Slovenija!

Avtor prispevka: Janko Petrovec

Vir: http://www.rtvslo.si/radioprvi/prispevek/10314

18.03.2013

Diareja

Vir: http://www.mladina.si/

18.03.2013

Mladina 12/2013 - Izjava tedna

»Sam rečte kr česte, pedri znamo nardit šov! Pa naj gre za konklave al pa parado ponosa! Da o kostumih niti ne začnem.«
Gejevski aktivist MITJA BLAŽIČ, na Twitterju, o talentu

Vir: http://www.mladina.si/141935/izjave-tedna/

18.03.2013

FOTO: Skubic dirko Daytone končal že v drugem krogu

Daytona, 16.03.2013, 22:43 | B.C.

Za slovenskega motociklista Boštjana Skubica se tradicionalna, letos že 72. dirka 200 milj Daytone na Floridi ni iztekla po željah. Zaradi okvare motocikla je dirkač ekipe Inotherm Yamaha odstopil že v drugem krogu.

72. ponovitev motociklistične dirke v Daytoni na Floridi se ni končala po pričakovanjih 39-letnega Ljubljančana **Boštjana Skubica**. Član moštva Inotherm Yamaha je dirko končal v drugem krogu takoj po štartu zaradi napake na motociklu.
Skubic, ki je dirko začel s 16. štartnega mesta, si je obetal dober rezultat in uvrstitev med deseterico najboljših, a se je žal od dirke poslovil predčasno zaradi tehnične napake. Slovenec je bil po dirki razumljivo razočaran, saj se mu je morda izmuznil rezultat kariere. Prestižno dirko 200 milj Daytone je letos prvič dobil mladi Američan **Cameron Beaubier**, drugo mesto je osvojil **Garett Gerloff**, tretje pa **Bobby Fong**. Vsi dirkači do petega mesta so letos sedeli na motociklih znamke Yamaha.

"*Kaj naj povem po dogodku, kot je bil ta? Sem brez besed. Zelo sem razočaran. Lahko celo rečem, da je tole najbolj grenka izkušnja v moji dirkaški karieri. Obetal sem si dober rezultat, morda celo rezultat kariere. Danes bi lahko posegel med deseterico najboljših in morda bi dirko lahko končal celo okrog petega mesta, če sodim po časih, kakršne so dirkači vozili v dirki. A tako razmišljati je brez pomena. Dejstvo je, da Daytono ponovno zapuščam z grenkim priokusom, a tokrat smo povsem sami krivi za to. Cel teden nam je šlo vse gladko in dobro. Motor je deloval odlično in na stezi sem se počutil super. Vse od prvega treninga naprej sem bil hiter. Celotni treningi in kvalifikacije so potekali brez težav in tudi včeraj smo dobro vadili postanke v boksu. Za dolivanje goriva in zamenjavo kolesa smo porabili le 15 sekund in tak postanek ponovili večkrat. Ekipa je bila uigrana in res smo pred dirko računali na dober rezultat,"* je po odstopu dejal razočarani Skubic.

Foto: Bor Dobrin

"Sprva je kazalo super, saj sem dobro štartal in zadržal svoje 16. mesto, ki sem ga privozil na kvalifikacijah. V prvih dveh krogih sem brez težav sledil skupino dirkačev pred menoj in celo pridobil eno mesto v uvodnih metrih. Potem pa mi je v šikani pred vzponom na oval motor nenadoma ugasnil. Z ugasnjenim motorjem sem obstal ob stezi. Trudil sem se ugotoviti, kaj je šlo narobe in odpraviti napako, a to ni bilo mogoče. Dirke je bilo zame konec in s kamionom so me na motociklu odpeljali nazaj v garažo, tam pa so moji mehaniki takoj razdrli motor. V nekaj minutah so ugotovili, da se je iztaknil vtič kabla pod posodo za gorivo, ki z elektriko napaja bencinsko črpalko. Ker je črpalka ugasnila, je pogonski agregat ostal brez goriva in motor je obmolknil. Ko smo kable ponovno staknili skupaj, je motor vžgal in zdaj dela kot ura. Dirke nisem mogel nadaljevati, saj si avtomatsko diskvalificiran, ko enkrat zapelješ v garažo. Smola, ki se mi je pripetila, je splet nesrečnih okoliščin oziroma malomarnosti pri sestavi motocikla, ki smo ga tokrat najeli od ene izmed ameriških ekip. Za napako ne morem kriviti nikogar, ker se takšna stvar lahko pripeti komur koli, zagotovo pa ostaja grenak priokus in jeza ob izgubljeni priložnosti za uspeh. A tudi to je del dirkaškega športa."

Vir: *http://www.24ur.com/sport/ostalo/foto-skubic-dirko-daytone-koncal-ze-v-drugem-krogu.html?utm_source=feedburner&utm_medium=feed&utm_campaign=Feed%253A+24ur%252FSgbp+(24ur.com)*

16.03.2013

16. ŠTARTNO MESTO ZA BOŠTJANA SKUBICA NA JUTRIŠNJI DIRKI 200 MILJ DAYTONE

Slovenski motociklistični dirkač Boštjan Skubic bo s 16. štartnega mesta začel jutrišnjo, že 72. dirko 200 milj Daytone, v Daytoni na Floridi. Ljubljančan je s svojim moštvom Inotherm Yamaha, že več kot desetleteje redni udeleženec te preizkušnje, ki velja za edino motociklistično dirko, ki se vozi na znamenitem ovalnem dirkališču, kjer sicer vozijo avtomobilistični dirkači v ameriški seriji Nascar. Potem, ko je na včerajšnjih prostih treningih osvojil 13. mesto je Skubic danes skoraj v celoti izpustil dopoldanske kvalifikacije, saj je bilo zjutraj premrzlo in vožnja po prehladnem asfaltu ni imela nikakršnega smisla. Večina dirkačev je tako trening presedela v garažah, le proti koncu so se nekateri odpravili na stezo in preverili razmere na asfaltu.

Popoldan so imeli dirkači v razredu Daytona Sportbike 600 še en poizkus. Tokrat je bilo drugače. Ozračje se je že dodobra segrelo in sonce je poskrbelo za topel dan. Razmere za dirkanje so bile dobre in na stezi je bilo živahno. Skubic je v gneči med hitrejšimi dirkači nanizal nekaj dobrih časov, na veliki finale pa je računal v zadnjih krogih treninga, ki pa je bil slabih 10 minut pred koncem predčasno prekinjen zaradi padca in razlitega olja. Nadaljne dogajanje je bilo odpovedano.

Prvo štartno mesto in s tem prestižno tradicionalno nagrado, zlato in unikatno uro znamke Rolex je tokrat prejel Yamahin tovarniški dirkač, mladi Cameron Beaubier.

Boštjan Skubic tako jutrišnjo dirko začenja iz 4. štartne vrste, kar je lahko izhodišče za dober rezultat.

72. Ponovitev dirke Daytona 200 bo na sporedu ob 14 uri po lokalnem času, dirka bo dolga 57 krogov oziroma 322 kilometrov.

Boštjan Skubic 16. Štartno mesto (1.53.497)

"16. štartno mesto je sicer slabši rezultat od 13. časa, ki sem ga naprostih treningih dosegel včeraj, a sem vseeno zelo zadovoljen. Svoj čas kroga sem v primerjavi z včerajšnjim še popravil in to za skoraj sekundo in pol. Vem, da še imam nekaj rezerve zato verjamem, da se bom v dirki lahko vozil s časi nekje okrog 1 minute in 52 sekund za krog. Danes nam je šlo dobro in brez zapletov. Steza je bila še vedno precej hladna in veliko je bilo padcev. S fanti iz moje ekipe smo se odločili, da začnemo previdno in nato stopnjujemo tempo. Prvotni cilj je bil odpelljati dober kvalifikacijski čas brez tveganja, nato pa v zadnjem delu treninga zamenjati gume in poizkusiti odpeljati na vse ali nič. A zaradi padca je bil trening prekinjen ravno v zadnjih 7 minutah. S tem smo bili prikrajšani za predvideni finale. A nič zato. Osvojili smo 16. mesto in jutri moram štartati dobro. Verjamem, da v dirki lahko še napredujem in z nekaj sreče bi lahko končal med deseterico najboljših. Upam, da bo sreča tokrat na moji strani."

Tekst je nelektoriran!

Foto: Bor Dobrin

15.03.2013

Mladina 10/2013 - Parada

Avtorica Kaja Avberšek, stenska poslikava Živalska farma #33, Cankarjev dom, Ljubljana | Tjaša Zajc

Vir: http://www.mladina.si/foto/?a=201310

15.03.2013

Mladina 10/2013 - Parada

Avtor David Krančan, otvoritev razstave stripov, CUK Kino Šiška, Ljubljana | Uroš Abram

Vir: http://www.mladina.si/foto/?a=201310

15.03.2013

Kultura | Portret

David Krančan, stripar in ilustrator

... ki išče nove, drugačne izrazne poti za striparje

Vanja Pirc | foto: Borut Peterlin | Mladina 9 | 1. 3. 2013

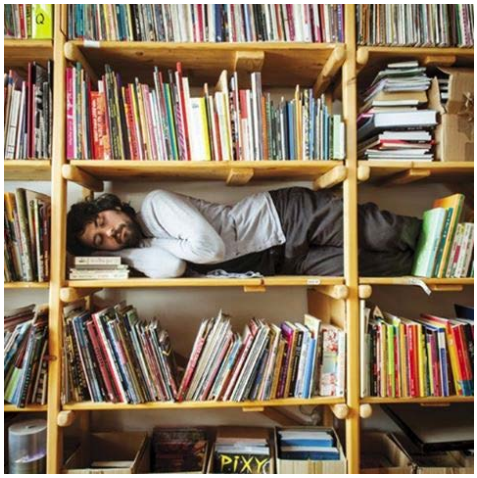

Foto: Borut Peterlin

Par, izrisan s črno silhueto. On v suknjiču, ona v krilu in s figo. In šest sličic, ki zgolj s telesnimi gibi ponazarjajo šest usodnih trenutkov njunega razmerja.

Najprej sta v sedmih nebesih. Bela praznina med njunimi telesi izriše srce. Potem se zbližata, poljubita. Prostor, ki ju ločuje, se spremeni v ogenj. Ta razplamti naslednjo, še bolj strastno sličico. A ogenj se že takrat spreminja v peščeno uro, katere zgornji prekat se vse bolj prazni. Čas se izteka. Sledi prepir, med katerim se peščena ura spremeni v strelo. In medtem ko davita drug drugega, v smrt. In nazadnje v solzo.

Tako, tiho in tragično, se konča njegov kratki, a likovno dovršeni in pomensko bogati strip Še ena ljubezenska, ki smo ga doslej uokvirjenega lahko občudovali le na stenah Pop-up Doma, lanske enomesečne pop-up trgovinice mladih domačih umetnikov in oblikovalcev, in v njegovi diplomski nalogi, kjer je postregel še s kopico drugih avtorskih del, v katerih je eksperimentiral s stripovsko formo in iskal nove, drugačne izrazne poti za to zvrst umetnosti.

Serijo raziskovalnih kratkih stripov, pospremljenimi z analitičnimi besedili, je zakuhal že pred časom, a šele zdaj jih je sklenil predstaviti širši javnosti. Tudi zato, ker želi najprej vedno dobiti kritično distanco do svojega dela. In je zelo samokritičen. Tako ne preseneča, da je razstava Raz dva strip v ljubljanskem Kinu Šiška, kjer trenutno med drugim na ogled ponuja tudi izviren pristop k snovanju spletnih stripov, njegova prva samostojna predstavitev po več kot desetletju.

Takrat, pred dobrim desetletjem, je bil še srednješolec in prostor za samostojno razstavo mu je v koprskem MKC-ju ponudil Marko Brecelj. A kljub rosnim letom tudi takrat ni bil ravno novinec. Stripe je začel ustvarjati že kot fantič, s prijatelji je redno visel tudi v tedanji striparnici pri Kazini, si izboril tudi prvi resen džob (Mikiju Šarcu je ilustriral naslovnice kaset s klasičnimi pravljicami), proti koncu srednje šole pa skupaj s somišljeniki izdajal stripovsko revijo Silhueta.

Kot mulc se je boril tudi za nagrade v stripovski oddaji Stripofilija na Radiu Študent. In tam je še kot osnovnošolec prek telefona spoznal Katerino Mirović, šefico Stripburgerja, naše edine revije, specializirane za avtorski strip. Povabila ga je na obisk, a opogumil se je šele čez kakšno leto. In da ne bi sedel križem rok, je pometal tla uredništva. Danes je Stripburgerjev glavni urednik.

Položaj mu daje dober vpogled v našo stripovsko sceno, kjer opaža kup dobrih risarjev, a tudi manko dobrih scenaristov. Veliko večja težava je, da stripu poleg Stripburgerja prostor kontinuirano namenja le še Mladina, zato pozdravlja vsako pobudo, ki prebuja in širi skupnost stripoljubcev, tudi najnovejšo, Stripolis. Pri Stripburgerju medtem stavijo zlasti na vzgojo najmlajših. Redno pripravljajo delavnice zanje in njihove ideje ga vedno znova osupnejo.

Ne le zaradi dela z otroki, njegovi kolegi ga tudi sicer vidijo kot združevalca. Morda že zato, ker je oblikoval stripovske albume mnogih drugih ustvarjalcev, tudi denimo drugo, dopolnjeno izdajo legendarnega Rdečega alarma svojega idola Tomaža Lavriča. In ta pravi, da se je odrezal vrhunsko. Skupaj z Žigo Aljažem pa sta pred leti povezala kar celotno generacijo mladih vizualcev, ki sta jih povabila k jam-sessionovsko zastavljenemu projektu Drevo, iz katerega sta se pozneje razbohotila še projekta 4 in 4+.

Že takratna dela so pričala o njegovem prepoznavnem risarskem slogu, ki se igra s sencami in ki v še tako kompleksnih formah ne glede na to, ali so abstraktne ali realistične, išče minimalizem. Pozneje je z njim v še bolj izpiljeni različici postregel v knjigi Na prvem tiru, kjer je svoj vizualni jezik združil s haikuji Andraža Poliča. Zadnje čase pa ga lahko spremljamo tudi v ilustracijah za Dnevnikov Objektiv. Te v nasprotju z večino striparskih projektov terjajo takojšnjo reakcijo, a prav zato so mu v velik izziv. In seveda tudi zato, ker lahko obravnavano tematiko začini s svojim komentarjem, no, pa tudi s kakšno skrivno, a duhovito piko na i.

Vir: http://www.mladina.si/120931/david-krancan-stripar-in-ilustrator/

---

powered by
mojastran.com